

1^ο ΕΠΑΛ ΝΑΟΥΣΑΣ 2014
ΕΡΓΑΣΙΑ 2^{ου} ΤΕΤΡΑΜΗΝΟΥ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Παλιτίδου Χριστίνα

Πλούτος Και Φτώχεια Επιπτώσεις Στην Ζωή Των Νέων

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ ΟΙ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΜΑΘΗΤΕΣ:

Αλεξανδρή
Ανθρακέα
Γεωργιάδου
Ζεληλίδου
Ηλία
Ιασωνίδου
Καβράκης
Κελέσμητος
Λογδανίδης
Λούρης
Μέσκος
Μποζίνη
Πιπερόπουλος
Τασιάκου
Τύσιος
Χύσα

Περιεχόμενα

Ενότητα : 1^η

Παράγραφοι

1.1 Αντιμετώπιση της Φτώχειας Διεθνώς

1.2 Ο ορισμός της Φτώχειας

1.3 Είδη Φτώχειας

1.4 Αίτια Φτώχειας

Ενότητα 2^η

Παράγραφοι

2.1 Πώς μεταβλήθηκαν οι συνήθειες των νέων την τελευταία δεκαετία στην Ελλάδα.

Ενότητα 3^η

Παράγραφοι

3.1 Οικονομικές Επιπτώσεις

3.2 Οικονομική Ψυχολογία

3.3 Ψυχολογικές Επιπτώσεις της οικονομικής ύφεσης

Ενότητα 4^η

Παράγραφοι

4.1 Το πρόγραμμα Οικονομικής Προσαρμογής για την Ελλάδα

4.2 Οικονομικά στοιχεία στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια.

Ενότητα 5^η

Παράγραφοι

5.1 Παρουσίαση πλούσιων και Φτωχών Χωρών του κόσμου

5.2 Χώρες του πλανήτη που ευημερούν και Χώρες που επηρεάστηκαν από την οικονομική κρίση

5.3 Αιτιολόγηση-Μελέτη των αποτελεσμάτων

Ενότητα 1^η

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ ΔΙΕΘΝΩΣ

Το 2000 τα Ηνωμένα Έθνη καθόρισαν μια περίοδο δεκαπέντε χρόνων για να επιτευχθούν οι στόχοι της χιλιετηρίδας όσον αφορά την αντιμετώπιση της φτώχειας. Οι στόχοι περιλαμβάνουν τη μείωση κατά 50% του ποσοστού των προσώπων που ζουν με λιγότερα από \$1,25 την ημέρα, την εξασφάλιση ότι όλα τα παιδιά συμπληρώνουν πρωτοβάθμια εκπαίδευση, τη μείωση της θνησιμότητας μεταξύ των παιδιών κάτω των πέντε χρονών κατά 2/3 και τη μείωση κατά 50% του ποσοστού των προσώπων χωρίς πρόσβαση σε καθαρό νερό και υγιεινές συνθήκες. Στη διάσκεψη κορυφής στα Ηνωμένα Έθνη που πρόσφατα συγκροτήθηκε στα Κεντρικά Γραφεία του ΟΗΕ στην Νέα Υόρκη, ο Γενικός Γραμματέας κ. Ban Ki – Moon ανέφερε ότι έχει αποφασιστεί μια καινούρια στρατηγική που θα υποστηρίζεται από νέα χρηματοδότηση που στόχο έχει να επιταχύνει τα προγράμματα για βελτίωση της υγείας των πιο πτωχών προσώπων στον κόσμο. Σε μια προσπάθεια να δοθεί ώθηση στην πρόοδο για τους συμφωνηθέντες στόχους της χιλιετηρίδας για να βοηθήσουν τις αναπτυσσόμενες χώρες, οι πολιτικοί ηγέτες, οι Φιλανθρωπικοί Οργανισμοί και οι επιχειρήσεις έχουν προσφέρει ένα πρόσθετο ποσό ύψους \$40 δις για να διασώσουν 16 εκ. ζωές κατά τα επόμενα πέντε χρόνια. Το ποσό των \$40 δις αντιπροσωπεύει λιγότερο από το 1/3 του ποσού των \$129 δις που τα Ηνωμένα Έθνη υπολογίζουν ότι χρειάζονται για να επιτευχθούν δύο από τους συμφωνηθέντες στόχους: τη βελτίωση της υγείας των γυναικών και των παιδιών. Όσον αφορά τη μείωση της φτώχειας κατά 50% από τα επίπεδα του 1990 μέχρι το 2015, η Διεθνής Τράπεζα αναφέρει ότι ενώ το 1990 τα 46% του πληθυσμού των αναπτυσσομένων χωρών ήταν κάτω από τα διεθνώς καθορισθέντα επίπεδα φτώχειας του \$1,25 την ημέρα, μέχρι το 2005 το ποσοστό αυτό μειώθηκε στο 27% και πιστεύεται ότι το ποσοστό αυτό είναι τώρα ακόμη πιο χαμηλό. Ο στόχος της μείωσης του ποσοστού της φτώχειας κατά 50% μέχρι το 2015

φαίνεται να είναι επιτεύξιμος. Φαίνεται όμως ότι η μείωση του ποσοστού των προσώπων που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας είναι αποτέλεσμα της μεγάλης προόδου που έχει επιτευχθεί στην Κίνα και την Ινδία. Στην περίπτωση της Κίνας το ποσοστό των προσώπων κάτω από το όριο της φτώχειας μειώθηκε από 60% το 1990 στο 16% το 2005. Έτσι, ενόψει του γεγονότος ότι η Κίνα και η Ινδία αποτελούν το 62% των φτωχών, το ποσοστό της μείωσης της φτώχειας διεθνώς εξαρτάται από τις δύο αυτές χώρες

Ο ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ

Με τον όρο φτώχεια αναφερόμαστε γενικά στην οικονομική εκείνη κατάσταση, που χαρακτηρίζεται από έλλειψη επαρκών πόρων για την ικανοποίηση βασικών ανθρώπινων αναγκών, όπου η έννοια των βασικών αναγκών μπορεί να διαφέρει από άτομο σε άτομο και από χώρα σε χώρα

ΕΙΔΗ ΦΤΩΧΕΙΑΣ

απόλυτη φτώχεια ορίζεται το ποσοστό του πληθυσμού που ζει με λιγότερο από ένα δολάριο την ημέρα, σε τιμές του 1985. σχετική φτώχεια ορίζεται το ποσοστό των ατόμων σε μια χώρα που ζουν με εισόδημα κατώτερο ενός συγκεκριμένου ποσοστού του διάμεσου εισοδήματος (συνήθως 50%) στην χώρα.

ΑΙΤΙΑ ΦΤΩΧΕΙΑΣ

Βασικό αίτιο της φτώχειας είναι η ανεργία Η αύξηση των πυρηνικών και των μονογονεϊκών οικογενειών και η αύξηση της κινητικότητας του πληθυσμού η αστικοποίηση των πολιτών στα μεγάλα αστικά κέντρα και κυρίως στην πρωτεύουσα, με την ελπίδα της εύρεσης εργασίας η χρόνια έλλειψη ασφαλιστικής επίγνωσης αλλά και η εισφοροδιαφυγή Η άνιση πληρωμή του καθενός, οι αλλαγές στην τεχνολογία αλλά και ο ρατσισμός παίζουν σημαντικό ρόλο για την φτώχεια

Αλλά και φυσικά η μετανάστευση, η ξενοφοβία η εγκληματικότητα και η βία είναι μερικά ακόμα αίτια της φτώχειας.

Τρόποι Αντιμετώπισης Φτώχειας

1) Μέτρα για ισότητα ευκαιριών για όλους τους πολίτες ανεξάρτητα από το εισόδημά τους. 2) Να σταματήσει ο υπερκαταναλωτισμός ο οποίος συνήθως οδηγεί σε εξάντληση φυσικών πόρων και έπειτα σε φτώχεια

Η αντιμετώπιση της φτώχειας στις αναπτυσσόμενες χώρες πρέπει να είναι μια από τις σημαντικότερες προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με το 66% των Ευρωπαίων, ενώ επτά στους δέκα (69%) θεωρούν ότι η βοήθεια προς τις χώρες αυτές είναι ωφέλιμη και για την ΕΕ και τους πολίτες της.

Επίλογος

Τα τελευταία χρόνια όλος ο κόσμος, αλλά και η ίδια η χώρα μας, βάλλεται από την οικονομική κρίση, με αποτέλεσμα η φτώχεια να έχει γίνει ένα από τα πλέον σημαντικότερα παγκόσμια προβλήματα. Η οικονομική, πολιτική, και κοινωνική αστάθεια έχει φέρει στην επιφάνεια συναισθήματα όπως ο φόβος, η ανασφάλεια αλλά και η οργή. Η ένδεια, με ότι αυτή συνεπάγεται, έχει επισκιάσει τις ζωές όλων μας και το

μέλλον φαντάζει θολό και αβέβαιο... Οι τελευταίοι πίδακες ελπίδας έχουν αρχίσει να

εξαφανίζονται, και αυτή η κατηφορική πορεία δεν θα ανατραπεί αν δεν αλλάξει ο τρόπος

με τον οποίο σκεφτόμαστε και πράττουμε... Φτώχεια και Εκπαίδευση

Οι επίσημες διακηρύξεις περί «συμμετοχής όλου του πληθυσμού σχολικής ηλικίας στις βασικές

εκπαιδευτικές διαδικασίες του εννιάχρονου υποχρεωτικού σχολείου» και περί «ατομικών και

κοινωνικών δικαιωμάτων» απέχουν κατά πολύ από την πραγματικότητα.

Πολλά εκατομμύρια παιδιά σε ολόκληρο τον κόσμο στερούνται το δικαίωμα της εκπαίδευσης

ηθελμένα ή μη. Ο παράγων φτώχεια συντελεί σημαντικά στην πρόωρη εγκατάλειψη του σχολείου

και στην εκπαιδευτική αποστέρηση.

Σύμφωνα με στοιχεία που προκύπτουν από έρευνα των εκπαιδευτικών- ερευνητών Γιώργου

Καββαδία και Χρήστου Κάτσικα, αν παρακολουθήσει κανείς την πορεία του μαθητικού πληθυσμού

από την εγγραφή του στην Α' τάξη του γυμνασίου ως την έξοδό του - Γ' γυμνασίου - θα διαπιστώσει

ότι χιλιάδες μαθητές «χάνονται» σ' αυτή την πορεία. Π.χ., ενώ για το σχολικό έτος 1998-1999

γράφηκαν στην Α' τάξη του Γυμνασίου 131.000 παιδιά, τρία χρόνια αργότερα, στην Γ' Γυμνασίου,

βρέθηκαν λιγότεροι κατά 19.000.

Θύματα αυτής της τραγικής κατάστασης πέφτουν κατά κανόνα παιδιά φτωχών οικογενειών (π.χ.

εργατών, αγροτών, μεταναστών, προσφύγων, τσιγγάνων) από απομακρυσμένες αγροτικές περιοχές ή

υποβαθμισμένες αστικές περιοχές.

. Επομένως η εγκατάλειψη του σχολείου έρχεται ως φυσική διέξοδος. Και όλα αυτά μέσα στο

κοινωνικοοικονομικό πλαίσιο των τελευταίων χρόνων όπου οι πολιτικές λιτότητας και περιορισμού

των δαπανών για την Παιδεία δεν έχουν αφήσει το σχολείο ανεπηρέαστο.

Το εκπαιδευτικό σύστημα πρέπει να δίνει το δικαίωμα της πρόσβασής σε όλους. Σίγουρα μπορεί η

εκπαίδευση να μην λύνει το μεγάλο κοινωνικό ζήτημα της φτώχειας, διευρύνει όμως τους ορίζοντες

των παιδιών και προετοιμάζει τους δημοκρατικούς και κρίνοντες πολίτες του αύριο.

Ενότητα 2^η

Πώς μεταβλήθηκαν οι συνήθειες των νέων την τελευταία δεκαετία στην Ελλάδα

Αναπόφευκτα το κλίμα της οικονομικής κρίσης στην Ελλάδα αντανακλάται και μέσα στην οικογένεια, την επηρεάζει και τη διαταράσσει και μάλιστα σε μια περίοδο κατά την οποία η οικογένεια μετασχηματίζεται και επαναπροσδιορίζεται διαρκώς σε ένα κόσμο σε μετάβαση. Η κρίση αυτή είναι πολύ πιο δύσκολα διαχειρίσιμη μέσα στις οικογένειες γιατί τα μέλη της βρίσκονται αντιμέτωπα με μια πραγματικότητα πολύπλοκη και πολυδιάστατη η οποία επιβάλλεται από έξω και δεν παράγεται ενδοοικογενειακά. Επιπλέον, πρόκειται για κρίση την οποία δεν μπορούν να κατανοήσουν πλήρως σε όλες τις διαστάσεις της και έτσι αισθάνονται όλο και πιο ανήμπορα να ανταποκριθούν γενικότερα στις απαιτήσεις αυτών των αλλαγών.

Σχέδια “επιβίωσης”

Παρά το γεγονός ότι οι αρνητικές επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης πλήττουν περισσότερο τις οικονομικά και κοινωνικά ασθενέστερες ομάδες, όπως είναι οι γυναίκες και τα άτομα ή νοικοκυριά χαμηλού εισοδήματος –όπως είναι η πλειονότητα των νοικοκυριών με μόνες μητέρες -, οι περισσότερες οικογένειες αντιμετωπίζουν

δυσκολίες, προσπαθούν να φτιάξουν σχέδια “επιβίωσης” και να βρουν ψύχραιμα τρόπους για να διαχειρισθούν τη κρίση, χωρίς όμως αυτό να είναι δυνατόν για όλες.

Στην προσπάθεια να μην περικόψουν τα απαραίτητα, αλλάζουν συχνά τον τρόπο ζωής τους. Για παράδειγμα, ορισμένες οικογένειες που νοικιάζουν κατοικία μετακομίζουν σε φτηνότερο σημείο ή σε κατοικία με χαμηλότερα έξοδα συντήρησης και κόστος ενοικίου ή επιστρέφουν στον τόπο καταγωγής τους μόνιμα. Δεν λείπουν και οι περιπτώσεις που λόγω ανεργίας αναγκάστηκαν να πουλήσουν την κατοικία τους ή να υπάρχει κίνδυνος κατάσχεσής της. «Είμαι 58 χρονών και είναι η πρώτη φορά που μένω άνεργος. Το χειρότερο είναι ότι ήμουν υψηλόμισθος και έχω ανοιχτεί πολύ». «Απλώς καλύπτουμε τα λειτουργικά μας έξοδα στην οικογένεια. Τίποτα περισσότερο. Μέχρι στιγμής δεν κάψαμε βασικά πράγματα, μόνον δύο εξωσχολικές δραστηριότητες των παιδιών».

Επίσης, συνήθης επιλογή για τον περιορισμό εξόδων στην οικογένεια είναι η αναγκαστική παραμονή στο σπίτι και η εξεύρεση εναλλακτικών διεξόδων για τον ελεύθερο χρόνο. «Προσπαθούμε να ξεχάσουμε αυτά που ξέραμε». «Επιβιώνω γιατί πάντα έβλεπα το ποτήρι μισογεμάτο. Τώρα που αναγκαστικά δουλεύω part –time έχω χρόνο να κάνω κάποια πράγματα που ήθελα. Να προσφέρω εθελοντικά σε μια οργάνωση για παιδιά με αναπηρίες, να ασχοληθώ λίγο περισσότερο με τα παιδιά μου, να αφοσιωθώ περισσότερο στις προσωπικές μου σχέσεις ...». «Η κρίση ήταν ευκαιρία να αναζητήσουμε τρόπους διασκέδασης που δεν κοστίζουν, να ξαναανακαλύψουμε τις μαζώξεις σε σπίτια. ..να ξανασκεφτούμε τις καταναλωτικές μας συνήθειες που μας οδήγησαν εδώ, να αποποιηθούμε τα «δήθεν» εστιατόρια ή ότι δεν έχει ουσιαστική ποιότητα, την επίδειξη και τα φερμάτα ρούχα». «Βγαίνω στην αγορά μόνον όταν έχω χρήματα και αποφασίζω από πριν πόσα θα διαθέσω...προσπαθώ να μην αγοράζω πράγματα που μπορώ να δανειστώ, όπως ρούχα των παιδιών από φίλες, ή να τα κάνω μόνη μου». «Το βιοτικό μας επίπεδο έχει πέσει αλλά λέω ότι είμαστε τυχεροί που έχουμε ακόμα δουλειά....Θέλω να είμαι συνεπής με τους λογαριασμούς, αλλά δεν μπορώ πάντοτε....»

Είναι προφανές ότι η κρίση δημιουργεί περισσότερα υπερχρεωμένα νοικοκυριά που αδυνατούν να ανταποκριθούν σε βασικά έξοδα διαβίωσης και χρησιμοποιούν τον δανεισμό για να διατηρήσουν ένα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης. Όπως υπάρχουν και οικογένειες που η οικονομική κρίση άλλαξε άρδην την ήδη δύσκολη ζωή τους και τις οδήγησε στις ουρές των συσσιτίων, στα κοινωνικά ιατρεία και φαρμακεία, στα κοινωνικά παντοπωλεία, στις τράπεζες ρουχισμού και σε άλλα δίκτυα και δομές αλληλεγγύης.

Από την οικονομική στην οικογενειακή κρίση η απόσταση δεν είναι μεγάλη.

Σίγουρα η οικονομική κρίση πλήττει σε μεγαλύτερο βαθμό τις εργαζόμενες γυναίκες, οι οποίες όχι μόνο απολύονται πρώτες σε περίοδο κρίσης ή υποαμείβονται, αλλά αυξάνονται και οι περιπτώσεις βίας και σεξουαλικής παρενόχλησης στην εργασία. Η απώλεια της αμειβόμενης εργασίας, η επισφάλεια ή η επιδείνωση των συνθηκών εργασίας και η γενική ρευστότητα πυροδοτούν γενικότερους επαναπροσδιορισμούς των έμφυλων σχέσεων. «Είμαι μια από τις εργαζόμενες γυναίκες που μας έπληξε πρώτες η κρίση. Δεν φθάνει που έχασα τη δουλειά μου, νοιώθω ότι ανατρέπονται και όσα με κόπο κατάφερα να κατακτήσω στη σχέση μου με τον άνδρα μου...Πίσω ξανά σε παλιούς ρόλους;». Πάρα πολλές γυναίκες επιστρέφουν στο σπίτι, ή δεν έχουν καν την ευκαιρία να βγουν στην αγορά εργασίας

και αυτό μπορεί να έχει επίδραση, τόσο στον καταμερισμό της οικιακής ευθύνης και της φροντίδας για την ανατροφή των παιδιών, όσο και στους ρόλους των φύλων. Ταυτόχρονα αυξάνει η φτώχεια των γυναικών και τις καθιστά εξαρτώμενες από τον άνδρα παραγωγό εισοδήματος στην οικογένεια (αν πρόκειται για διγονεϊκή οικογένεια και αν ο άνδρας έχει δουλειά...). Γενικότερα, η οικονομική κρίση δημιουργεί σοβαρά προβλήματα σε θέματα που αφορούν στην ισότητα των δυο φύλων καθώς μειώνονται οι προϋπολογισμοί που διατίθενται για την υλοποίηση των πολιτικών ισότητας, υποβαθμίζονται, συρρικνώνονται ή καταργούνται αρκετές κοινωνικές υπηρεσίες και απειλείται ακόμα και η ποιοτική λειτουργία ορισμένων βασικών τομέων της καθημερινότητας που καλύπτουν κοινωνικές ανάγκες και υποδομές

Ενότητα 3^η

Ψυχολογικές Επιπτώσεις

Οικονομική Ψυχολογία

Η **οικονομική ψυχολογία** συσχετίζεται με τη μελέτη της *οικονομικής συμπεριφοράς*, δηλαδή προσπαθεί να εξηγήσει την συμπεριφορά των οικονομικών υποκειμένων αποκρινόμενος από την βασική αρχή της *ορθολογικής οικονομικής συμπεριφοράς*. Η οικονομική συμπεριφορά είναι η συμπεριφορά των καταναλωτών, που περιλαμβάνει οικονομικές αποφάσεις και ό,τι έπεται των οικονομικών αποφάσεων. Αυτός ο κλάδος των οικονομικών είναι σχετικά νέος.

Η λήψη οικονομικών αποφάσεων συμπεριλαμβάνει το χρήμα, το χρόνο, και την προσπάθεια που καταβάλλεται για να αποκτηθούν υλικά αγαθά, υπηρεσίες, εργασία, ξεκούραση και την δυνατότητα επιλογής ανάμεσα σε εναλλακτικά προϊόντα, π.χ. εξοικονόμηση χρημάτων ή σπατάλη. Στην πραγματικότητα όλες οι αποφάσεις που περιλαμβάνουν είτε την επιλογή είτε την εμπορία κάποιων υποκατάστατων προϊόντων ή μιας επένδυσης που θα αποφέρει μελλοντικά κέρδη ή οφέλη, καλούνται οικονομικές αποφάσεις.

Συντελεστές των οικονομικών αποφάσεων περιλαμβάνουν προσωπικούς, πολιτιστικούς, περιστασιακούς και εν γένει οικονομικούς παράγοντες που κινητοποιούν και επηρεάζουν την λήψη οικονομικών αποφάσεων.

Ορθολογική οικονομική συμπεριφορά είναι η οικονομική συμπεριφορά κατά την οποία το κάθε υποκείμενο παίρνει τέτοιες αποφάσεις, ώστε να μεγιστοποιήσει την ικανοποίησή του με τους δεδομένους πόρους που κατέχει.

Ενώ τα κλασικά οικονομικά ξεκινούν με την υπόθεση ότι οι παίκτες έχουν μια συνάρτηση οφέλους την οποία προσπαθούν συστηματικά να μεγιστοποιήσουν με ορθολογιστικό τρόπο, οι οικονομικοί ψυχολόγοι θεωρούν τους παίκτες όντα δεσμευμένα στις αρχές του ορθολογισμού, τα οποία χρησιμοποιούν διάφορες μεθόδους χωρίς να σκέφτονται ιδιαίτερα. Η οικονομική ψυχολογία δε στηρίζεται στην ύπαρξη του απλοποιημένου οικονομικού υποκειμένου και προσπαθούν να προτείνουν καλύτερα μοντέλα που πηγάζουν από την συμπεριφορά πραγματικών ανθρώπων όπως παρατηρείται σε επιστημονικά πειράματα. Ένα παράδειγμα είναι η "συμπεριφορά του κοπαδιού", σύμφωνα με την οποία το υποκείμενο απλά ακολουθεί τις κινήσεις των άλλων.

Οι συνέπειες της λήψης οικονομικών αποφάσεων είναι η ικανοποίηση και η ευημερία των καταναλωτών, που πηγάζει από την ίδια την κατανάλωση. Η μη ικανοποίηση ενδέχεται να οδηγήσει σε παράπονα προς τον υπεύθυνο παραγωγό ή επιχείρηση. Οι συνέπειες των οικονομικών αποφάσεων παρέχουν κάποιος είδος εμπειρίας στους ανθρώπους που τους επηρεάζει σε μελλοντικές τους αποφάσεις.

Οι περισσότερες θεωρίες του κλάδου πηγάζουν από τα πειραματικά οικονομικά και την εξελικτική βιολογία, ενώ επηρεάζονται και από τη ψυχολογία. Μια πρόσφατη εξέλιξη είναι η χρήση της νευρολογίας (νευροοικονομικά=neuroconomics) για τη μελέτη της λήψης αποφάσεων από τον ανθρώπινο εγκέφαλο.

Ψυχολογικές Επιπτώσεις της Οικονομικής Ύφεσης

Τα οικονομικά προβλήματα και οι δυσχέρειες που αντιμετωπίζουμε τον καιρό αυτό συνοδεύονται όπως είναι φυσικό από έντονο άγχος που μπορεί να οδηγήσει σε σοβαρότερα ψυχολογικά ζητήματα και σε αύξηση των προβλημάτων ψυχικής υγείας, τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό.

Έρευνα που πραγματοποίησε το Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης και δημοσίευσαν οι Financial Times συνδέει την ανεργία σε ποσοστό 25% τόσο με τη νοσηρότητα αλλά και τη θνησιμότητα των πληθυσμών που πλήττονται οικονομικά και αναδεικνύει ότι η οικονομική κρίση σε 26 χώρες της Ευρώπης από το 1970 έως και το 2007 συνδέεται με σημαντική αύξηση στις ψυχικές διαταραχές και στον αλκοολισμό.

Η οικονομική κρίση έχει ήδη αφήσει πολλούς ανθρώπους άνεργους και τα ποσοστά ανεργίας αυξάνονται διαρκώς. Εδώ και χρόνια, από το 1985, είναι γνωστή η συσχέτιση μεταξύ ανεργίας και συναισθηματικών και αγχώδη διαταραχών. Έρευνες δείχνουν ότι στις εταιρίες που έγιναν περικοπές μισθών ή απολύσεις, διπλασιάστηκαν τα συμπτώματα καταθλίψεων και σε ορισμένες περιπτώσεις μάλιστα καταγράφηκαν πιο έντονα συμπτώματα σε αυτούς που ζούσαν υπό την απειλή της απόλυσης, παρά σε όσους πραγματικά απολύθηκαν.

Η νέα αυτή οικονομική τάξη πραγμάτων είναι μείζονος ψυχικής σημασίας, καθώς όλο και περισσότεροι άνθρωποι δυσκολεύονται να διαχειριστούν τις αλλαγές που επιφέρουν τα οικονομικά μέτρα και χάνουν την εμπιστοσύνη τους, την αίσθηση σταθερότητας και ασφάλειας. Υπολογίζεται πως στον τελευταίο χρόνο έχει υπάρξει, λόγω της οικονομικής κρίσης, μια αύξηση των κρουσμάτων των αγχώδη διαταραχών (γενικευμένη αγχώδης διαταραχή, κρίσεις πανικού, φοβίες) της τάξεως του 15% όπου πολλοί άνθρωποι δυσκολεύονται να λειτουργήσουν στην καθημερινότητα τους φοβούμενοι πως δεν θα μπορέσουν να ανταπεξέλθουν στην οικονομική κρίση.

Καθώς ο κόσμος βιώνει όλο και πιο έντονα την ανασφάλεια και το φόβο σε μια δυσοίωνα οικονομική περίοδο, παρουσιάζονται σημαντικές επιπτώσεις στη ψυχική διάθεση, νευρώσεις, καταθλίψεις, κρίσεις πανικού, φοβίες αλλά και επιπτώσεις οργανικές και σωματοποιήσεις (πονοκέφαλοι, έλκος, κολίτιδες κ.λπ.). Όταν ο άνθρωπος νιώθει πως δεν μπορεί να αντιδράσει σε καταστάσεις και ότι είναι εκτός του ελέγχου του, η μάχη για επιβίωση σταδιακά εξασθενεί οδηγώντας τον σε παθητικότητα, δυσθυμία, αίσθηση ματαιότητας και ανικανότητας, οδηγούμενοι έτσι σε υψηλά ποσοστά κατάθλιψης και απόσυρσης.

Στην περίπτωση της οικονομικής κρίσης που απειλεί με καταστροφή, είναι έντονη η αίσθηση της απώλειας, όπου όπως και στο πένθος χαρακτηρίζεται από τα ακόλουθα μεταβατικά στάδια:

- * **Άρνηση** (το άτομο αρνείται να αποδεχτεί την κατάσταση, εξακολουθεί και συμπεριφέρεται σαν να μην έχει αλλάξει τίποτα)
- * **Θυμός** (το άτομο επηρεάζεται άμεσα με τα νέα μέτρα, γίνεται ο κίνδυνος περισσότερο υπαρκτός, κοινωνική, προσωπική κρίση)
- * **Διαπραγμάτευση** (αλλαγή στη στάση ζωής)
- * **Κατάθλιψη** (το άτομο πιστεύει πως δεν έχει ελπίδες να το ξεπεράσει)
- * **Αποδοχή** (η σύσταση μιας νέας πραγματικότητας σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο)

* **Κλείσιμο** (κυριαρχία στα όποια αρνητικά συναισθήματα επέφερε η κρίση, συνέχιση ζωής μας με νέες βάσεις).

Οι καινούργιες συνθήκες φέρουν νέα και άγνωστα δεδομένα για τη ζωή μας, πράγμα που από μόνο του προκαλεί μια ανασφάλεια αλλά και μια αίσθηση περιορισμού των δυνατοτήτων μας. Η αγανάκτηση, η ματαιώση, η μοναξιά και ο φόβος είναι κυρίως τα συναισθήματα που βιώνει κάποιος με σοβαρά οικονομικά προβλήματα. Ακόμα και οι άνθρωποι που δεν έχουν πληγεί από αυτήν, φαντασιωτικά και μόνο υπό της επικείμενης απώλεια, μπορεί να διαταραχθούν, εμφανίζοντας νευρώσεις με αγχωτικά και μελαγχολικά στοιχεία.

Αρνητικές σκέψεις, κατηγορίες προς τους άλλους και καταστροφολογίες για το μέλλον μπορεί να μας οδηγήσουν στο να αισθανθούμε πολύ χειρότερα και να μας αποπροσανατολίσουν από τον εποικοδομητικό σχεδιασμό και την επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε. Το υπερβολικό άγχος, οι τύψεις, η ντροπή και άλλα αρνητικά συναισθήματα όταν είναι συνεχή και παρατεταμένα μπορούν να μας αποτρέψουν από παραγωγικές ενέργειες και να μας οδηγήσουν στο να αισθανόμαστε ακόμα πιο αβοήθητοι.

Η απελπισία που νιώθει κάποιος μέσα σε αυτή την κατάσταση είναι δικαιολογημένη αλλά το πως αντιδρούμε έχει να κάνει με τις πεποιθήσεις μας. Το παράδοξο είναι πως με το να κατανοήσουμε τι είναι αυτό που δεν μπορούμε να αλλάξουμε, μπορούμε αντίστοιχα να αποδεχτούμε τους τρόπους με τους οποίους μπορούμε μέχρι ένα σημείο να ελέγξουμε τη ζωή μας. Εφόσον κάποιες συνθήκες δεν αλλάζουν, πρέπει να βρούμε τους τρόπους να είμαστε καλά, υγιείς και ισορροπημένοι μέσα σε αυτές.

Η αξιολόγηση και η καταπολέμηση των σκέψεων και συμπεριφορών που διατηρούν και ενισχύουν τα αρνητικά συναισθήματα είναι μια πρώτη γραμμή προσέγγισης για την αντιμετώπιση των ψυχολογικών επιπτώσεων της οικονομικής κρίσης. Είναι σημαντικό να χρησιμοποιήσουμε το μυαλό μας για να καθορίσουμε το πρόβλημα στη σωστή του διάσταση, απαγορεύοντας στα κατακλυσμιαία αρνητικά συναισθήματα να μας παρασύρουν.

Η επιβολή της λογικής σκέψης πάνω στην συναισθηματική αντίδραση του άγχους επανεξετάζοντας με τη λογική τους πραγματικούς κινδύνους που θεωρεί το άτομο πως θα αντιμετωπίσει λόγω της κρίσης, πού και με ποιόν τρόπο θα τον επηρεάσουν και αν πραγματικά οι κίνδυνοι αυτοί είναι τόσο άμεσοι, είναι μια βασική επανεξέταση που θα τον βοηθήσει στη λήψη αποφάσεων με καθαρό νου και στο να αποκτήσει μια πιο ψύχραιμη ματιά προς το μέλλον.

Οι άνθρωποι τους δύσκολους αυτούς καιρούς που αγωνίζονται να καλύψουν τις ανάγκες τους συχνά μπορεί να αναβάλλουν επισκέψεις σε ιατρούς (ψυχίατροι και ψυχολόγοι) και ειδικούς για προβλήματα σωματικής ή και ψυχικής υγείας που δεν θεωρούν και τόσο σοβαρά ή πιστεύουν πως θα φύγουν από μόνα τους. Αυτό όμως μπορεί στη συνέχεια να επιδεινώσει την κατάσταση της υγείας τους, οδηγώντας με τη σειρά του σε υψηλότερα επίπεδα άγχους και κατάθλιψης.

Είναι σχεδόν σίγουρο πως διανύουμε μια αβέβαιη εποχή αλλά η διαχείριση των προβλημάτων τώρα ή και στο μέλλον είναι σημαντικά πιο δύσκολη για αυτούς που δεν βάζουν την υγεία τους σε προτεραιότητα.

Ενότητα 4^η

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(26 Μαΐου 2010)

Ιστορικό: Κοινό κλιμάκιο ΕΕ/ΔΝΤ/ΕΚΤ επισκέφθηκε την Αθήνα από 21 Απριλίου έως 3 Μαΐου 2010 μετά την υποβολή αιτήματος για διεθνή χρηματοδοτική συνδρομή από την Ελλάδα.

Την 2 Μαΐου, η αποστολή κατέληξε στη σύναψη συμφωνίας σε υπηρεσιακό επίπεδο για μια χρηματοδοτική δέσμη ύψους 110 δις. ευρώ από κοινού από τη ζώνη του ευρώ και το ΔΝΤ και τις συνοδευτικές οικονομικές πολιτικές. Την ίδια μέρα, το Eurogroup συμφώνησε να ενεργοποιήσει στήριξη οικονομικής σταθερότητας υπέρ της Ελλάδας μέσω διμερών δανείων που θα συγκεντρώσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Στις 9 Μαΐου το Εκτελεστικό Συμβούλιο του ΔΝΤ ενέκρινε συμφωνία stand-by (SBA). Στις 18 Μαΐου, οι χώρες της ευρωζώνης εκταμίευσαν την πρώτη δόση του δανείου ύψους 14,5 δις. ευρώ, κατόπιν εκταμίευσης 5,5 δις. ευρώ από το ΔΝΤ.

Η παρούσα έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής περιλαμβάνει επισκόπηση των προκλήσεων που αντιμετωπίζει η Ελλάδα, των συζητήσεων με τις αρχές, καθώς και των στόχων και του σχεδιασμού του οικονομικού και χρηματοδοτικού προγράμματος.

Για τη σύνταξη της παρούσας έκθεσης τον συντονισμό ανέλαβε ο Servaas Deroose, Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής της Γενικής Διεύθυνσης ECFIN της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Συνεργάτες: Giuseppe Carone, Declan Costello, Leila Fernandez Stenbridge, Anton Jevcak, Filip Keereman, Luis Garcia Lombardero, Peter Lohmus, Γεώργιος Μοσχόβης, Laurent Moulin, João Nogueira Martins, Elena Pavlova, Matteo Salto και Alessandro Turrini.

Η ισχυρή αναπτυξιακή επίδοση της Ελλάδας κατά την τελευταία δεκαετία βασιζόταν σε μη διατηρήσιμους παράγοντες. Με μέση αύξηση του πραγματικού ΑΕΠ

σχεδόν 4% ετησίως μεταξύ 2000 και 2009, έναντι 2% στη ζώνη του ευρώ, η εισοδηματική διαφορά της Ελλάδας με τον μέσο όρο της ζώνης του ευρώ μειώθηκε από

25% σε περίπου 10% (διάγραμμα 1). Αυτό αντανάκλασε την κατακόρυφη αύξηση της

εγχώριας ζήτησης, ιδίως στην κατανάλωση και στις επενδύσεις σε κατοικίες. Υψηλές

αυξήσεις των πραγματικών μισθών, ταχεία πιστωτική μεγέθυνση - υποστηριζόμενη από

την ελευθέρωση του χρηματοπιστωτικού τομέα και από τα χαμηλά πραγματικά επιτόκια

που συνδέονταν με την υιοθέτηση του ευρώ - και χαλαρή δημοσιονομική πολιτική

συνέβαλαν σε έντονη ανάπτυξη. Κατά την περίοδο 2000-2009, το εξωτερικό εμπόριο

επηρέασε αρνητικά την ανάπτυξη και το μερίδιο των εξαγωγών στο ΑΕΠ μειώθηκε από 25% σε 19% 2.

Η εκρηκτική άνοδος της απορρόφησης (συνολικής ζήτησης) και η ασθενής εξωτερική ανταγωνιστικότητα προκάλεσαν ταχεία αύξηση των εξωτερικών ανισοροπιών. Η αύξηση των πραγματικών μισθών σταθερά υπερέβαινε τα κέρδη παραγωγικότητας κατά την τελευταία δεκαετία, γεγονός που εν μέρει αντανάκλούσε τις επιπτώσεις από τις πολύ υψηλές αυξήσεις των μισθών του δημόσιου τομέα. Η προκύπτουσα αύξηση του ULC (κόστος εργασίας ανά μονάδα προϊόντος) διέβρωσε την εξωτερική ανταγωνιστικότητα, καθώς επίσης και σε σχέση με την υπόλοιπη ζώνη του ευρώ. Η πραγματική σταθμισμένη συναλλαγματική ισοτιμία (REER) της Ελλάδας ανατιμήθηκε κατά περίπου 10-20%, ανάλογα με τον χρησιμοποιούμενο αποπληθωριστή, στη διάρκεια της περιόδου 2000-2009 και σύμφωνα με τους υπολογισμούς των υπηρεσιών της Επιτροπής ήταν υπερτιμημένη κατά 10 έως 20% το 2009 (πλαίσιο 1, διάγραμμα 4). Ο συνδυασμός της υψηλής αύξησης της εγχώριας ζήτησης και της επιδείνωσης της εξωτερικής ανταγωνιστικότητας επέφερε ταχεία επιδείνωση του ελλείμματος τρεχουσών συναλλαγών, το οποίο κορυφώθηκε με 14% του ΑΕΠ το 2008.

Οι δημοσιονομικές ανισοροπίες παρέμειναν σταθερά υψηλές. Αφότου η Ελλάδα υπέβαλε το πρώτο πρόγραμμα σταθερότητας τον Δεκέμβριο του 2000 (λίγο μετά την απόφαση να υιοθετήσει η Ελλάδα το ευρώ), το οποίο έθετε ως μεσοπρόθεσμο στόχο5 (ΜΔΣ) την ισοσκελίση της δημοσιονομικής θέσης, ο στόχος αυτός δεν επιτεύχθηκε ποτέ. Ακόμη χειρότερα, το ονομαστικό ισοζύγιο ποτέ δεν ήταν κατώτερο του 3% του ΑΕΠ (διάγραμμα 2). Οι δημοσιονομικοί στόχοι δεν επιτυγχάνονταν ποτέ, παρά το ευμενές οικονομικό περιβάλλον, λόγω της συστηματικής υπέρβασης των δαπανών, της ενδημικής φοροδιαφυγής και των σταθερά υπεραισιόδοξων προβλέψεων ως προς τα φορολογικά έσοδα. Το μέγεθος του δημόσιου τομέα αυξήθηκε από 44% του ΑΕΠ το 2000 σε περισσότερο από 50% το 2009, όχι μόνο απορροφώντας τη διαθέσιμη εξωτερική χρηματοδότηση, αλλά και παραγκωνίζοντας πόρους του ιδιωτικού τομέα και ως εκ τούτου εξασθενίζοντας την οικονομική επίδοση (διάγραμμα 3). Επιπλέον,

συστήματα υγείας και συντάξεων που δεν είχαν υποστεί μεταρρύθμιση απειλούσαν τη μακροπρόθεσμη διατηρησιμότητα των δημοσίων οικονομικών. Οικονομικά στοιχεία στην Ελλάδα τα τελευταία 10 χρόνια

Η ελληνική οικονομία είχε εντυπωσιακούς ρυθμούς ανόδου μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο και τον Εμφύλιο, κατά κύριο λόγο όμως επειδή ξεκινούσε από πολύ χαμηλή βάση.^[1] Η συνεχής σύγκλιση με τις αναπτυγμένες δυτικές χώρες διακόπηκε απότομα το 1973 λόγω της πρώτης μεγάλης πετρελαϊκής κρίσης, κάτι που συνετέλεσε και στην πτώση της χούντας. Ακόμη χειρότερη έγινε η κατάσταση το 1979, με το ξέσπασμα της δεύτερης πετρελαϊκής κρίσης.^[2]

Την 1 Ιανουαρίου 2002 η Ελλάδα, και οι άλλες έντεκα τότε χώρες της ευρωζώνης απέκτησαν κοινό νόμισμα, το ευρώ. Η ένταξη της Ελλάδας στη ζώνη του ευρώ έγινε το 2001 μετά την επιτυχή πορεία σύγκλισης των δημοσιονομικών μεγεθών και την ικανοποίηση κατά τη διάρκεια του 2000 των (τεσσάρων από τα πέντε) κριτηρίων της συνθήκης του Μάαστριχτ (πληθωρισμός, έλλειμμα γενικής κυβέρνησης, δημόσιο χρέος, μηχανισμός συναλλαγματικών ισοτιμιών, μακροπρόθεσμο επιτόκιο δανεισμού). Το ακαθάριστο προϊόν συνέχισε να αυξάνεται με ρυθμούς άνω του ευρωπαϊκού μέσου όρου εν μέρει λόγω των επενδύσεων σε υποδομές σχετιζόμενες με τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004, αλλά και λόγω της ευκολίας πρόσβασης σε πιστώσεις για καταναλωτικές δαπάνες. Ωστόσο η Ελλάδα από το 2001 έως και το 2005 βρέθηκε να παραβιάζει το κριτήριο για έλλειμμα κάτω από 3% του Συμφώνου Σταθερότητας (το οποίο έχει σκοπό να διασφαλίζει ότι τα κράτη μετά την ένταξη στην ευρωζώνη και την ικανοποίηση των κριτηρίων του Μάαστριχτ, συνεχίζουν να τα τηρούν).

Από τα τέλη του 2009 και αρχές 2010, εξαιτίας συνδυασμού διεθνών (οικονομική κρίση) και τοπικών (ανεξέλεγκτες δαπάνες κατά την περίοδο μέχρι τις εκλογές του 2009) παραγόντων η ελληνική οικονομία αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα, καθώς έχει το δεύτερο μεγαλύτερο ετήσιο έλλειμμα κρατικού προϋπολογισμού και το δεύτερο μεγαλύτερο δημόσιο χρέος στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αναφερόμενος στο θέμα των αυτοκτονιών στην Ελλάδα είπε ότι παρατηρείται αύξηση αλλά δεν έχουν γίνει μελέτες ώστε αυτό να τεκμηριωθεί επιστημονικά. Παράλληλα, επεσήμανε ότι λόγω της μείωσης του προϋπολογισμού των δημόσιων νοσοκομείων κατά 40%, τα νοσοκομεία δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις ανάγκες των ασθενών και ειδικά των ψυχικά πασχόντων. Τόνισε ακόμη ότι οι αρχές θα έπρεπε ακόμη και τώρα που υπάρχει κρίση να δώσουν βάρος στην πρόληψη. Η γειτονική Τουρκία μπορεί να έχει αποφύγει το μεγάλο χτύπημα της οικονομικής κρίσης που έπληξε τον ευρωπαϊκό νότο και τις ΗΠΑ ξεκινώντας από το 2008, αλλά κι εκεί υπάρχουν προβλήματα στον τομέα της ψυχικής υγείας. Αυτό, όπως ανέφερε η καθηγήτρια Ψυχιατρικής στο Πανεπιστήμιο Μπιλγκί Πεικιάν Γκιοκάλπ, οφείλεται στις κοινωνικές ανισότητες.

«Η φτώχεια και η ανεργία είναι οι δύο σημαντικοί παράγοντες κινδύνου που αυξάνουν το ποσοστό της κατάθλιψης, της κατάχρησης αλκοόλ και ναρκωτικών, των αγχωδών διαταραχών και αυτοκτονιών. Αν κοιτάξουμε τα γενικότερα οικονομικά δεδομένα της Τουρκίας, βλέπουμε ότι δεν υπήρξε κρίση, αλλά αν κοιτάξουμε τις οικονομικές παραμέτρους της χώρας βλέπουμε ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι η οικονομική ανισότητα.

Ενότητα 5^η

Παρουσίαση πλούσιων και φτωχών χωρών του κόσμου

Χώρες του πλανήτη που ευημερούν

Μπορεί τα τελευταία χρόνια η Ελλάδα και ο Ευρωπαϊκός Νότος να μαστίζονται από την οικονομική κρίση, ωστόσο, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν χώρες στον πλανήτη που ευημερούν.

- 1) Κατάρ: Κατά κεφαλήν εισόδημα 67.700 ευρώ
- 2) Λουξεμβούργο: Κατά κεφαλήν εισόδημα 66.400 ευρώ
- 3) Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα: Κατά κεφαλήν εισόδημα 42.800 ευρώ
- 4) Νορβηγία: Κατά κεφαλήν εισόδημα εισόδημα 42.200 ευρώ
- 5) Σιγκαπούρη: Κατά κεφαλήν εισόδημα 42.000 ευρώ
- 6) ΗΠΑ: Κατά κεφαλήν εισόδημα 34.900 ευρώ
- 7) Ελβετία: Κατά κεφαλήν εισόδημα 34.400 ευρώ
- 8) Ολλανδία: Κατά κεφαλήν εισόδημα 31.450 ευρώ
- 9) Ιρλανδία: Κατά κεφαλήν εισόδημα 29.600 ευρώ
- 10) Αυστρία: Κατά κεφαλήν εισόδημα 29.400 ευρώ

Η Νορβηγία.

Η χώρα αυτή δεν έχει παρουσιάσει τα συμπτώματα κρίσης και ύφεσης που κατατρέχουν σχεδόν όλες τις χώρες της Ευρώπης.

Είναι τυχαίο ότι κάτι τέτοιο συμβαίνει σε μια οικονομία που ΔΕΝ συμμετέχει ούτε στην Ε.Ε. ούτε στην....

Ευρωζώνη;

Όχι βέβαια.

Το γεγονός ακριβώς ότι έχει διατηρήσει την ανεξαρτησία της είναι εκείνο που την έχει προστατέψει από τις οξείες εκδηλώσεις της κρίσης. Οι Νορβηγοί αποφάσισαν να μείνουν έξω από Ε.Ο.Κ. και Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Νορβηγία έχει δικό της ΕΘΝΙΚΟ ΝΟΜΙΣΜΑ την νορβηγική κορόνα (το ίδιο ακριβώς η Δανία και η Σουηδία. Το ίδιο

πλούσιες χώρες με δικό τους εθνικό νόμισμα και έξω από Ε.Ε.). Η Νορβηγία ως ανεξάρτητη χώρα και καλά προστατευμένη εθνική οικονομία έχει το υψηλότερο κατά κεφαλή ΑΕΠ στην Ευρώπη.

Η Νορβηγία είναι η πιο πλούσια χώρα στην Ευρώπη με τους λιγότερους ανέργους(3%)

Έχει τεράστια οικονομική ανάπτυξη, κυρίως χάρη στην ανακάλυψη και εκμετάλλευση πετρελαίου και φυσικού αερίου.

Η Νορβηγία έχει τον ίδιο φυσικό και ορυκτό πλούτο με την Ελλάδα. Με μια μόνη διαφορά. Αυτή τον αξιοποιεί προς όφελός της υπό καθεστώς κρατικής ιδιοκτησίας και δεν τον ξεπουλάει στον πρώτο τυχόντα επενδυτή της αγοράς.

Η Ελλάδα όμως έχει σημαντικά «συγκριτικά πλεονεκτήματα» που δεν έχει η Νορβηγία, όπως π.χ. τεράστιες δυνατότητες αγροτικής και μεταποιητικής ανάπτυξης, αλλά πνίγεται από τις ανοιχτές αγορές και την κοινή αγροτική πολιτική της Ε.Ε.

Οι κάτοικοι της Νορβηγίας έχουν το υψηλότερο επίπεδο διαβίωσης σ' όλο τον κόσμο, κυρίως χάρη στο πετρέλαιο. Είναι επίσης απ τις μικρότερες χώρες της Ευρώπης σε κατοίκους όπως και η Ελλάδα. Ο πληθυσμός της Νορβηγίας είναι περίπου 4,6 εκατομμύρια κάτοικοι. Το 1/4 των κατοίκων είναι δημόσιοι υπάλληλοι, περίπου 800.000 σαν την Ελλάδα (μόνο που η Ελλάδα έχει 11 εκατομμύρια κατοίκους, δηλαδή περίπου το 1/10 δημοσίους υπαλλήλους).

Χώρες που επηρεάστηκαν από την οικονομική κρίση

Οι Ηνωμένες Πολιτείες και Ιαπωνία

Η "ασιατική γρίπη" επίσης άσκησε την πίεση Ηνωμένες Πολιτείες και Ιαπωνία. Οι οικονομίες τους δεν κατέρρευσαν, αλλά χτυπήθηκαν σοβαρά.

[27 Οκτωβρίου 1997](#), [Θ*Δωω Jones](#) βιομηχανικά βυθισμένα 554-σημεία, ή 7,2 τοις εκατό, ανάμεσα στις τρέχουσες ανησυχίες για τις ασιατικές οικονομίες. Ανταλλαγή αποθεμάτων της Νέας Υόρκης εν συντομία ανασταλμένες εμπορικές συναλλαγές. Η κρίση οδήγησε σε μια πτώση μέσα [καταναλωτής](#) και ξοδεύοντας [εμπιστοσύνη](#) (δείτε [27 Οκτωβρίου. μίνι-συντριβή του 1997](#)).

Ιαπωνία επηρεάστηκε επειδή η οικονομία της είναι προεξέχουσα στην περιοχή. Οι ασιατικές χώρες τρέχουν συνήθως το [εμπορικό έλλειμμα](#) με την Ιαπωνία επειδή η οικονομία των τελευταίων ήταν περισσότερο από δύο φορές το μέγεθος του υπολοίπου της Ασίας μαζί, και επτά φορές Κίνας. Περίπου 40 τοις εκατό των εξαγωγών της Ιαπωνίας πηγαίνουν στην Ασία. Πραγματικό ποσοστό αύξησης ΑΕΠ που επιβραδύνεται εντυπωσιακά το 1997, από 5 τοις εκατό σε 1,6 τοις εκατό και βύθισε ακόμη και στην υποχώρηση το 1998. Η ασιατική οικονομική κρίση οδήγησε επίσης περισσότερες πτωχεύσεις στην Ιαπωνία.

Φιλιππίνες

Φιλιππίνες κεντρική τράπεζα αυξημένα επιτόκια από 1,75 ποσοστιαίες μονάδες σε Μάιος 1997 και πάλι από 2 σημεία επάνω [19 Ιουνίου](#). Η Ταϊλάνδη προκάλεσε την

κρίση επάνω 2 Ιουλίου. 3 Ιουλίου, η κεντρική τράπεζα των Φιλιππινών αναγκάστηκε να επεμβεί βαριά για να υπερασπίσει πέσο, αύξηση του ολονύκτιου ποσοστού από 15 τοις εκατό σε 24 τοις εκατό. Το πέσο έπεσε σημαντικά, από 26 πέσα ανά δολάριο στην έναρξη της κρίσης, σε 38 πέσα το 2000, σε 40 πέσα μέχρι το τέλος της κρίσης.

Κατά τη διάρκεια της διάρκειας αξιώματος του προηγούμενου Προέδρου Θ*Ιοσεπχ estrada, η φιλιππινέζικη οικονομία ανάκτησε από μια συστολή των τοις εκατό 6 στο ΑΕΠ κατά τη διάρκεια του χειρότερου μέρους της κρίσης στην αύξηση ΑΕΠ περίπου 3 τοις εκατό μέχρι το 2001. Δυστυχώς, τα σκάνδαλα λίκνισαν τη διοίκησή του το 2001, ο ειδικότερα το σκάνδαλο "jueteng", όποιος προκάλεσε τις σημαντικές πτώσεις στις τιμές μεριδίου των επιχειρήσεων που απαριθμήθηκαν Φιλιππινέζικη ανταλλαγή αποθεμάτων. Σύνθετος δείκτης PSE, ο κύριος δείκτης του PSE, έπεσε σε περίπου 1000 σημεία από ένα μέγιστο σημείο περίπου 3000 σημείων μέσα 1997. Το πέσο μειεί ακόμα, εμπορικές συναλλαγές από τα επίπεδα περίπου 35 πέσων σε 50 πέσα. Αργότερα εκείνο το έτος, κατηγορήθηκε αλλά δεν ψηφίστηκε από το γραφείο. Ογκώδεις διαμαρτυρίες προκαλούμενες EDSA II, όποιος οδήγησε στην παραίτησή του και ανυψωμένος Θ*Γλορη Macapagal-Arroyo στη φιλιππινέζικη προεδρία. Το Arroyo κατόρθωσε να τελειώσει την κρίση Φιλιππίνες, όποιος οδήγησε στην αποκατάσταση του φιλιππινέζικου πέσου σε περίπου 45 πέσα ώσπου να Arroyo έγινε Πρόεδρος.

Αιτιολόγηση - Μελέτη των αποτελεσμάτων

Roberto Salomone για την International Herald Tribune

Τον περασμένο μήνα , η Fiat εργαζόμενοι διαμαρτυρήθηκαν ενάντια στη Νάπολη το νέο πλάνο παραγωγής της Fiat που προορίζεται να βοηθήσει να γίνει το εργατικό δυναμικό της πιο ανταγωνιστική .

Μια φορά κι έναν καιρό , το ευρώ υποτίθεται ότι θα βοηθήσει στην ενσωμάτωση των χωρών της Ευρώπης σε μία ενιαία , πλήρως ενοποιημένη οικονομία . Αλλά αντ 'αυτού το ευρώ σκοντάψει πάνω μερικά από τα πολύ ανισορροπιών - τόσο μεταξύ χωρών όσο και στο εσωτερικό τους - ότι έπρεπε να συμβάλει στην ομαλή .

Ο κίνδυνος της ανάκαμψης δύο ταχυτήτων σε όλη τη ζώνη του ευρώ των 16 μελών , οι οικονομολόγοι προειδοποιούν , επιδεινώνεται με κάθε νέα εγκοπή της λιτότητας που εφαρμόζουν οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις για τη μείωση των υψηλών χρεών και των ελλειμμάτων .

Περισσότερες χώρες της Ευρώπης είναι να δει μια αργή υποχώρηση από την ύφεση . Προβλέψεων , όπως το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο , έχουν υποβαθμιστεί προβλέψεις για την ανάπτυξη τους μέσα από το επόμενο έτος , και αναμένουμε ότι η ταχύτητα της ανάκαμψης θα διαφέρουν σημαντικά από περιοχή σε περιοχή καθώς τα μέτρα λιτότητας κλωτσούν μέσα

Ενώ ορισμένες χώρες χρησιμοποιούν λιτότητας ως μια ευκαιρία για να προωθήσουμε βελτιώσεις στην παραγωγικότητα και την ανταγωνιστικότητα μακροπρόθεσμα , τα μέτρα αυτά μπορεί στην πραγματικότητα θα διευρυνθεί περαιτέρω , αντί γέφυρα , διαίρεση της Ευρώπης . Αυτό συμβαίνει γιατί περικοπές σε κυβερνητικές υπηρεσίες και υψηλότερους φόρους , θα είναι ευκολότερο να εφαρμοστεί σε χώρες που έχουν ήδη βιώσει την ταχύτερη ανάπτυξη και μεγαλύτερη πρόκληση για τις χώρες πιο αργή

ανάπτυξη που εξακολουθούν να χρειάζονται κρατικές δαπάνες για την τόνωση της ζήτησης .

Περιοριστικής δημοσιονομικής πολιτικής είναι πιθανό να είναι ιδιαίτερα δύσκολο για το νότιο χείλος της Ευρώπης , τμήματα των οποίων έχουν εδώ και καιρό παρακωλύεται από το φτωχό επενδύσεις σε υποδομές και ανάπτυξη και έναν τρόπο ζωής όπου η ευελιξία των εργαζομένων αποτελεί πολυπόθητου ιδανικό .

Υπάρχουν επίσης πολιτικά και πολιτιστικά εμπόδια στην εφαρμογή μέτρων λιτότητας σε ορισμένες νότιες περιοχές . Οι πολιτικοί γνωρίζουν ότι οι ψηφοφόροι να τρυπηθούν από λιτότητας σίγουρα θα εκφράσουν τα παράπονά τους σε μελλοντικές εκλογές , και οι εργαζόμενοι που χρησιμοποιούνται για την διαπραγμάτευση με χαμηλό εισόδημα , μηχανική θέσεις εργασίας για τον ελεύθερο χρόνο μπορεί να μην θέλει να ανατρέψει αυτή την ισορροπία προς την περισσότερη δουλειά , εκτός αν υποχρεωθεί να το πράξει .

Όμως, από οικονομική άποψη , είναι σαφές ότι οι χώρες της Νότιας Ευρώπης , θα πρέπει να διορθώσετε αυτά και άλλα προβλήματα τελικά να καλύψει τη διαφορά με τους βόρειους γείτονές τους . Αν ένα τέτοιο χάσμα διευρύνεται , θα μπορούσε να δημιουργήσει προβλήματα για τη σταθερότητα του ευρώ σε βάθος χρόνου .

Και οι χώρες που έχουν πληγεί από ένα εσωτερικό χάσμα Βορρά-Νότου - όπως η Ιταλία και η Ισπανία - θα έχουν ακόμα μεγαλύτερο εμπόδιο για την εκκαθάριση . Ένα τέτοιο χάσμα ήταν εμφανές κατά τη διάρκεια μιας πρόσφατης επίσκεψης στην νότια Ιταλία για μια ιστορία σχετικά με τις προσπάθειες της Fiat , ο μεγαλύτερος εργοδότης της Ιταλίας , για να αυξήσει την παραγωγικότητα σε ένα μεγάλο εργοστάσιο στην περιοχή . Οι πολιτικοί και οι επιχειρήσεις να αμφισβητηθεί όσο ποτέ άλλοτε για να γεφυρωθεί το χάσμα που , εάν δεν ελεγχθεί , μπορεί να ζυγίζει σε ολόκληρη την μακροοικονομικές επιδόσεις μιας χώρας .

Αυτοί οι χάρτες από το 2009 περιφερειακό επετηρίδα της Eurostat αποκαλύπτουν μια έντονη αντίθεση της ανεργίας και των ωρών εργασίας μεταξύ της βόρειας και νότιας Ευρώπης , καθώς και στο εσωτερικό των χωρών . Εδώ είναι ένα :

Eurostat

Κάντε κλικ για μεγέθυνση .

Η παραπάνω χάρτη , με βάση στοιχεία του 2007 , δείχνει ότι τα χαμηλά επίπεδα της ανεργίας που καταγράφονται σε όλες τις περιφέρειες των Κάτω Χωρών και της Αυστρίας , στις βόρειες περιοχές της Ιταλίας και του Βελγίου και τις νότιες περιοχές του Ηνωμένου Βασιλείου . Στο εσωτερικό των χωρών , ολόκληρο σχεδόν το ιταλικό νότο και ένα μεγάλο μέρος της νότιας Ισπανίας συνδεδεμένοι ποσοστά ανεργίας που υπολειπόταν το κέντρο και βόρειο τμήμα των εθνών .

Ένα ξεχωριστό πίνακα της Eurostat , που κυκλοφόρησε πέρυσι , χρησιμοποιώντας στοιχεία του 2006 , δείχνει το σοβαρό χάσμα στο εσωτερικό μιας χώρας όπως η Ιταλία , όπου το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν ανά κάτοικο ήταν περισσότερο από διπλάσιος στη βόρεια περιοχή του Bolzano , όπως ήταν στην Καμπανία , τους φτωχούς νότια περιοχή όπου χαμηλότερο εργοστάσιο παραγωγής της Fiat βρίσκεται .

Τέλος , μια σημείωση για τις ώρες εργασίας: 2009 επετηρίδα της Eurostat διασπά μέσες ώρες εργασίας σε ολόκληρη την Ευρώπη . Ενώ η Ισπανία και η Ιταλία δείχνουν ότι μπορεί να υπάρχουν μεγάλες διακυμάνσεις εντός των συνόρων μιας χώρας , οι διαφορές σε χρόνο εργασίας είναι γενικά μεγαλύτερη μεταξύ των χωρών από ό, τι σε οποιαδήποτε δεδομένη χώρα . Τα στοιχεία δείχνουν ότι η Ανατολική Ευρωπαίοι ξοδεύουν περισσότερο χρόνο στην εργασία από τους άλλους στην Ευρώπη , ενώ οι απασχολούμενοι στις σκανδιναβικές χώρες και η Βρετανία έχουν την τάση να ξοδεύουν λιγότερο χρόνο . Αν αυτό ακούγεται αντιφατικό , η Eurostat συνεχίζει να

σημειωθεί ότι ο μέσος χρόνος που δαπανάται στο χώρο εργασίας δεν μεταφράζεται
απαραιτήτως σε μια ισχυρή οικονομική απόδοση .
"Στην πραγματικότητα , « Η Eurostat παρατηρεί , " είναι ακριβώς το αντίθετο .